

Fővárosi Bíróság
3.K.34523/2005/3

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Bíróság a UPC Magyarország Kft. felperesnek a Gazdasági Versenyhivatal alperes (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.) ellen indított, és az alperes pernyertessége érdekében a TVNET Számítástechnikai Kft. beavatkozó beavatkozása mellett közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt lefolytatott perében meghozta az alábbi

ÍTÉLETET:

A bíróság alperes Vj-39/2002/50. sz. határozatát megváltoztatja, és jogsértés hiányában a határozat alapjául szolgáló eljárást megszünteti.

Kötelezi a bíróság alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg felperesnek 50.000,-Ft (azaz Ötvenezer forint) perköltséget.

Az első- és másodfokú eljárás összesen 25.000,-Ft, (azaz Huszonötezer-forint) összegű illetékét a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül ennél a bíróságnál 4 példányban előterjesztett, a Fővárosi Ítéletáblához címzett fellebbezéssel lehet élni.

INDOKOLÁS:

A perben a bíróság a következő tényállást állapította meg:

A fő tevékenysége szerint távközlési szolgáltatást nyújtó felperes kábeltelevíziós hálózat üzemeltetési; hálózati műsorelosztási és széles sávú adatátviteli - Internet - szolgáltatással is foglalkozik.

Az 1998. év során felperes megvásárolta a Satimex Kft. első generációs csillagpontos rendszerű kábelhálózatát, így jogutódként átvette azokat a szerződéseket is, amelyek megkötésére a vétel előtt került sor.

Ezek egyike volt az 1996. decemberében megkötött, Budapest, XIII. kerületre vonatkozó kábelmodemes adatátviteli Internet szolgáltatást biztosító megállapodás, mely 2001. december 31-ig alperesi beavatkozó javára kizárólagos szolgáltatási jogosultságot tartalmazott.

Felperes 1999-ben Budapest, XIII. kerületében második generációs, csillagpontos rendszerű kábeltelevíziós hálózatot épített ki.

Erre tekintettel felperes és alperesi beavatkozó között tárgyalások kezdődtek

- a felperesi szolgáltatás beindítását gátló, alperesi beavatkozó kizárólagossági jogának megszüntetése,
- alperesi beavatkozó üzletrészének felperes részére történő eladása,
- alperesi beavatkozó szolgáltatási szerződése időtartamának meghosszabbítása, a megállapodás közös megegyezéssel megvalósuló megszüntetése,
 - alperesi beavatkozó felperes új hálózatán történő más jellegű közreműködése tárgyában.

A tárgyalások menetét (ajánlatokat, az arra adott válaszokat) a megállapodásra törekvő felek minden lépésre kiterjedően írásban nem rögzítették.

Az írásbeli dokumentáció iratokhoz csatolt részei üzleti titkot képeznek.

Alperesi beavatkozó 2001. év nyarán ügyvédi megbízást adott annak feltárása érdekében, hogy milyen jogi lehetőségekkel érhető el a szerződés meghosszabbítása.

A felek 2001. október 10-i megbeszéléséről felvett jegyzőkönyv a következőket tartalmazza:

„A XIII. kerületi ügyfelek migráltatása a Satimex hálózat megszüntetése miatt TVNET és UPC közös érdeke, miután UPC Satimex hálózatot nem kívánja 2001. január 1-től üzemeltetni. A migráltatáshoz szükséges ügyféladatokat a XIII. kerületi ügyfelektől TVNET 2001. október 12-ig UPC részére rendelkezésre bocsátja, mely lista alapján UPC 2001. év végéig a TVNET ügyfeleit folyamatosan a Chello hálózatra átveszi, és ezt megelőzően a műszaki migráltatást időrendben megtervezi. A ügyféllistában

feltüntetésre kerül az ügyfelek neve, címe és az igénybe vett díjcsomag. A szóba jövő fizető ügyfélszám ca. 500-550 db. TVNET VIP ügyfeleit külön átadja UPC számára, aki a változatlan feltételeket biztosítja a szolgáltatás igénybevételére.

TVNET és UPC közösen jogilag felülvizsgálják a migráltatás lehetőségeit, de alapvetően mindkét fél az ügyfelek szolgáltatásbéli folytonosságát támogatja egy háromoldalú szerződésmódosítás keretében (TVNET-ÜGYFÉL-UPC). A migráltatáshoz szükséges további egyeztetéseket a jogi lépések érdekében a Felek 2001. október 20-tól folytatják.

A migráltatáshoz szükséges ügyfél értesítéseket TVNET legkésőbb november elején megküldi ügyfelei számára, melynek tartalmát UPC-vel közösen alakítják ki a jogi állásfoglalás értelmében, az értesítéseket UPC gyártja le saját költségén.

A XIII. kerületi és átadás tárgyát képező-ügyfelek felé a szolgáltatás ellenértéke 2001. december 31-ig TVNET-et illeti, és eddig az időpontig TVNET állít ki számlát az ügyfél felé.

Az átadott ügyfelek miatti kompenzációként TVNET a 2001. évi Satimex hálózat üzemeltetési díjától 2001. szeptember 1-től való eltekintést kéri, a kérést UPC felülvizsgálja. A 2002. évre UPC a TVNET által a szóban forgó ügyfelek felé a díjcsomagban foglalt értéknövelt szolgáltatások biztosítását kéri, erre TVNET ajánlatot készít UPC számára.

A már átadott végpontokra kihelyezett és a hálózatra Internet szolgáltatás céljából kihelyezett eszközeit TVNET a migráltatást követően leszereli és felhasználja, UPC a Satimex hálózatot legkésőbb 2001. december 31-én üzemén kívül helyezi. TVNET az elhangzottakról jegyzőkönyvet készít, amelyet a résztvevők rendelkezésére bocsát. Amennyiben a jegyzőkönyv elküldését követően résztvevőktől módosításra vonatkozó észrevétel nem érkezik, a felek a jegyzőkönyvet érvényesnek tekintik. "

Alperesi beavatkozó a lejárt szerződés meghosszabbítása, a tárgyalásoktól történő elzárkózás miatt felperessel szemben eljárást nem kezdeményezett.

A perbeli versenyfelügyeleti eljárás magánfelek 2001. decemberi, illetve 2002. januári bejelentésére indult meg.

Alperes a 2002. december hó 16. napján kelt Vj-39/2002/50. sz. határozatában megállapította, hogy felperes visszaélt a gazdasági erőfölényes helyzetével, amikor

indokolatlanul elzárkózott az alperesi beavatkozóval fennálló üzleti kapcsolat folytatásától.

Alperes emiatt felperest 35.000.000,-Ft bírság megfizetésére kötelezte.

A határozat indokolása szerint alperesi beavatkozó 1999. év végén felperessel tárgyalásokat kezdeményezett annak érdekében, hogy a szerződés lejárta után Budapest, XIII. kerületében szolgáltatási tevékenységét folytatni tudja.

Az írásban nem rögzített ajánlatokat és alperesi beavatkozó más javaslatait azonban felperes elvetette.

Bár tárgyalásaik menetét, tartalmát felperes és alperesi beavatkozó jegyzőkönyvben nem írták le, alperes úgy ítélte meg, hogy alperesi beavatkozó tárgyalási beszámolóiból, más jellegű javaslataiból, a „régí” hálózat használatára vonatkozó szerződésmódosításból levonható az a következtetés, hogy az alperesi beavatkozó adatátviteli internet szolgáltatását tovább kívánta folytatni. Felperes azonban a régi hálózat üzemén kívül helyezésével megszüntette alperesi beavatkozó szolgáltatását és Chello fantázianévvel az előfizetőknek új hálózatán saját szolgáltatását ajánlotta fel.

Részletesen bemutatva a perbeli szolgáltatás műszaki és tartalmi jellemzőit alperes megállapította, hogy az ADSL és a kábelmodemes technikával nyújtott Internet szolgáltatás egymást helyettesítő termékei.

Erre tekintettel rögzítette, hogy elsődlegesen érintett termékpiacnak a lakossági széles sávú adatátvitelre alkalmas távközlési hálózat hozzáférést, míg másodlagos termékpiacnak a széles sávú (ADSL és kábelmodemes) adatátviteli - Internet - szolgáltatás kiskereskedelmi piacát tekinti.

Földrajzi piacnak szűkebb értelemben alperes Budapest, VII, XIII, és XIV. kerületét, továbbá Budaörsöt tekintette.

Alperes az 1996. évi XVII. törvény (továbbiakban: Tpv.) 22. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy a felperes az adott piacon gazdasági erőfölényben van.

Egyben megállapította, hogy a hálózat hozzáférési szolgáltatás piacán élvezett erőfölényes helyzetét felperes átemelte a vertikálisan ide kapcsolódó adatátviteli Internet szolgáltatás piacára.

A Tpv. 21. § c) pontjába ütköző magatartás megvalósítását alperes a következőkre alapozta: Bizonyított, hogy alperesi beavatkozó a szerződés lejáta után is szolgáltatni kívánt, erre azonban felperes magatartása miatt nem volt lehetősége.

A kábeltelevíziós hálózat megkettőzése gazdaságtalan befektetésnek minősül.

A felperes által kiépített 750 Mhz. frekvenciasávú kétirányú, adatátvitelre képes, csillagpontos hálózat alkalmas arra, hogy azon párhuzamosan két vállalkozás nyújtson internet szolgáltatást. Felperes gazdasági érdekei nem sérültek volna akkor, ha a - a pótlólagos beruházást nem igénylő helyzetben - hálózatához alperesi beavatkozó is csatlakozik.

A felperes érvelésére válaszolva alperes kifejtette továbbá, hogy a vizsgált magatartás a Tpv. hatálya alá tartozik, mert a távközlésről szóló 1992. évi LXXII. törvény L (a továbbiakban: Tt.) a perbeli magatartást nem szabályozta, a hírközlésről szóló 2001. évi XL. törvény (a továbbiakban: Hkt.) pedig a perbeli magatartás tanúsítása után 2001. december 23-án lépett hatályba.

Alperes leszögezte, hogy a felek közötti tárgyalások során alperesi beavatkozóknak nem volt írásbeli formához kötött ajánlattételi kötelezettsége.

A bíróság összegének megállapításakor alperes figyelembe vette a versenytárs ellen irányuló, utólagosan nem reparálható súlyos jogsértést.

Értékelte alperes azt is, hogy a magatartás csupán Budapest, XIII. kerületére vonatkozott, így az érintett fogyasztók köre nem kiterjedt. Ugyanakkor mérlegre tette, hogy a jogsértés a gazdasági verseny intenzitásának növelése szempontjából kiemelt jelentőségű területen, az infokommunikációs piacon valósult meg.

Számba vette továbbá, hogy felperes magatartása következtében alperesi beavatkozó 70 millió Ft-os forgalomtól esett el.

Felperes a határozat ellen keresetet terjesztett elő, amelyben a határozat megváltoztatását kérte, annak megállapításával, hogy jogsértést nem követett el, és a bíróság mellőzését kérte.

Felperes arra hivatkozott, hogy alperes feltételezésre alapította a határozatát, nem bizonyította a tényállás egyes elemeit.

Felperes szerint a jogsértés megvalósulása akkor merülhetett volna fel, ha alperesi beavatkozó az ügylet jellegének megfelelő ajánlatot tesz. Erre azonban nem került sor. Alperes csupán feltételezte, hogy alperesi beavatkozó az adathálózati szolgáltatást folytatni kívánta. E körben kiemelte, az eljárás előzményeként sem alperesi beavatkozó, hanem magánszemély tett bejelentést.

Felperes kifejtette, hogy alperesi beavatkozónak a 158/1993. (XI. 11.) Kormányrendelet 6. § (1) - (2) bekezdése szerint hálózati szerződés megkötésére irányuló, műszaki és forgalmi adatokat tartalmazó ajánlatot kellett volna tennie, mégpedig a Tt. 7. § (3) bekezdése alapján írásbeli formában.

Előadta továbbá felperes, hogy a multinacionális tulajdonosokkal rendelkező alperesi beavatkozótól elvárható lett volna a szerződéskötési szándék írásbeli kifejezése. Alperesi beavatkozó azonban sohasem munkálta ki, hogy a kiépült csillagpontos rendszeren milyen feltételekkel, milyen műszaki berendezéseket igénybe véve, hová kíván csatlakozni. Ezen túlmenően szerződés-fenntartási szándékát írásban sehol sem rögzítette.

Az alperes előtt meghallgatott tanúk vallomását felperes úgy értelmezte, hogy a szerződéskötési szándék fennállását egyikük sem támasztotta alá.

Felperes előadta azt is, hogy álláspontja szerint alperes hatáskör hiányában járt el. A szerződés 2001. december 31-i fennállásáig jogsértés megvalósítás ugyanis nem merülhetett fel. A Hkt. 2001. december 23-i hatálybalépése után a 37. § (2) bekezdése alapján pedig már kizárólag a Hírközlési Döntőbizottság volt jogosult a perbeli vita elbírálására.

Felperes álláspontja szerint az alkalmazandó távközlési szabályok azért nem kötelezték a kábeltelevíziós társaságokat hálózatuk kinyitására és infrastruktúrájuk más vállalkozás számára történő átengedésére, mert a domináns helyzetben lévő távközlési vállalkozásokkal szemben szükséges volt más vállalkozások megerősödése. Felperes 28.000 előfizetővel rendelkezik, ezzel a piac 50%-át uralja, mely nem minősül monopolhelyzetnek. Így álláspontja szerint alperes elmarasztaló döntése gyökeresen ellentmond az ágazati szabályozásnak.

Felperes hivatkozott azon sajtótájékoztatásról készített újságcikkekre is, melyben az alperesi beavatkozó tulajdonosainak képviselőjét ellátó MAVÁ Befektetési Kft. bejelenti, hogy a társaság felhagy magyarországi tevékenységével.

Állítva, hogy kizárólag az alperesi beavatkozó üzletrészének megvételéről folytak tárgyalások, felperes előadta azt is, hogy alperesi beavatkozó per alatti 2004. április 2-án kelt ajánlatából kitűnően a szerződésfenntartási szándék kifejezésre juttatása nem igényelt nagyobb erőfeszítést.

A per során felperes kiemelte, hogy az alperesi határozatból kitűnően jogsértést azzal valószínűsített meg, hogy az üzleti kapcsolatot nem tartotta fenn. Ezzel szemben alperesi beavatkozó is elfogadta, hogy a szerződéses kapcsolat 2001. december 5-én lezárult. E mellett az új rendszeren történő működés teljesen új szerződéses rendelkezések megfogalmazását tette szükségessé, ezért a régi megállapodás folytatásától történő elzárkózás semmiképp sem tekinthető indokolatlannak.

Felperes előadta, hogy van olyan hálózata, amelyen más társasággal párhuzamosan nyújt internet szolgáltatást.

A felperes jogszerűtlennek tartotta a bíróság összegének meghatározásakor értékelt szempontokat.

Alperes a kereset elutasítását kérte, fenntartva a határozatban foglaltakat.

Kiemelte alperes, hogy az eljárás hivatalból indult, ezért a bejelentő személyének nincs jelentősége.

Alperesi beavatkozó a versenyfelügyeleti eljárás megindításáról úgy szerzett tudomást, hogy tőle alperes iratokat kért.

A perbe történő beavatkozása iránti kérelmében alperesi beavatkozó arra hivatkozott, hogy alperes határozata jogalapot teremt kártérítési igényének érvényesítésére.

Alperesi beavatkozó ugyancsak a kereset elutasítását kérte.

Beavatkozó a majdnem 70 millió Ft összegű nettó árbevétel elérésének lehetőségére tekintettel életszerűtlennek tartotta, hogy a szolgáltatás nyújtását be akarta volna szüntetni.

Jelezte, hogy felperes már 2000. október végén meg akarta szüntetni a szerződéses kapcsolatot. A tárgyalások egy évig tartottak, míg végül felperes 2001. október 10-i levelében minden indoklás nélkül megszüntette a szerződéses viszonyt, a további

együttműködést elutasította és az ügyfelekkel saját szolgáltatása igénybevételére szerződést kötött.

Beavatkozó tagadta, hogy beletörődött volna a szolgáltatás megszüntetésébe. Ennek alátámasztására hivatkozott a 2001. augusztus megoldást kereső ügyvédi szakvéleményre.

Kiemelte, hogy felperes 2001. október 12-én kelt levele után próbálkozott azzal, hogy a szolgáltatási jogviszonya valamilyen formában fennmaradjon.

Beavatkozó versenyfelügyeleti eljárást azért nem kezdeményezett, mert időben értesült a magánszemély eljárást megindító lépéséről.

A Tpvt. alkalmazhatósága körében megemlítette beavatkozó, hogy a felperessel folytatott kapcsolat 2001. december 5-én lezárult, így a Hkt. szabályai nem lehetnek irányadók. 2002. évben pedig ajánlatot felperesnek azért nem küldött, mert a régi hálózat megszűnt és ügyfeleit is elveszítette. Felperesnek a versenyfelügyeleti eljárás során a szerződéskötési kötelezettségtől függetlenül azt kellett volna bizonyítania, hogy elzárkózása indokolt volt.

Beavatkozó szerint felperes azzal jutott gazdasági előnyhöz, hogy nem kellett versenyhelyzetben, alacsony árakat kínálva ügyfeleket toboroznia.

A kereset alapos.

Miután felperes a per alatt is vitatta, hogy alperes a vele szemben indított eljárása során hatáskörrel rendelkezett, ezért a bíróság elsőként ezt a kifogást bírálta el.

A Tpvt. 1. § (1) bekezdése értelmében a törvény hatálya kiterjed a természetes és a jogi személynek, valamint a jogi személyiség nélküli gazdasági társaságnak a Magyar Köztársaság területén tanúsított piaci magatartására, kivéve, ha törvény eltérően rendelkezik.

Az eljárás annak vizsgálata céljából indult, hogy a gazdasági erőfölényének fennállását nem vitató felperes a Tpvt. 21. § c) pontjában szabályozottak szerint indokolatlanul zárkózott-e el az ügylet jellegének megfelelő üzleti kapcsolat létrehozásától, illetve fenntartásától.

Olyan, a Tt.-ben, illetve a Hkt.-ben lefektetett jogi előírást felperes nem jelölt meg, amely a Tpv. 1. §-ának alkalmazhatóságát kizárva arról rendelkezne, hogy a vállalkozások Internet szolgáltatással összefüggő vitás kérdéseiben alperes eljárására nem kerülhet sor.

Így, figyelemmel arra, hogy azonos magatartást - különböző szempontok szerint és jogszabályok alapján - két hatóság is jogosult megítélni, a bíróság felperesnek az alperesi hatáskör hiányára alapozott érvelését nem fogadta el.

A Tpv. 44. §-a alapján ezen eljárásban is irányadó többször módosított 1957. évi IV. törvény (Áe.) 26. § (4) bekezdése szerint a közigazgatási szerv a bizonyítékokat egyenként és összességében értékeli és az ezen alapuló meggyőződése szerint állapítja meg a tényállást.

A perbeli adatok és az üzleti titok miatt részletesen nem idézhető iratok tartalma alapján a bíróság úgy látta, hogy a felperesi elzárkózás fennállását alperes a bizonyítékok nem kellő alaposá ú mérlegelésével állapította meg.

Az elzárkózás megállapításához szükségszerű előfeltétel annak az igazolása, hogy volt mitől elzárkózni, vagyis bizonyított legyen a másik félnek a szerződés fenntartására, illetve folytatására irányuló szándéka.

Ilyen szerződéses akaratot vagy szándékot beavatkozó részéről azonban alperes az eljárása során nem bizonyított.

Bár felperes és alperesi beavatkozó tárgyalásai hosszabb időn át tartottak, egyetlen olyan írásbeli dokumentum sem keletkezett, amely akár meghosszabbításra, akár új szerződés megkötésére irányuló beavatkozó szándék eredményeként alperesi beavatkozónak a korábbi szerződéses kapcsolat fenntartására irányuló akaratát tükrözné. Miután a tárgyalások folytatásának ténye nem volt vitatott, jelentősége van azon körülménynek, hogy ezt az állítólag egyértelmű szándékát - a felperesi tiltakozás ismeretében - alperesi beavatkozó nem tartotta fontosnak rögzíteni. Azon hivatkozás, hogy műszaki, technikai adatok hiánya miatt nem volt mód az ajánlat előterjesztésére, azért nem fogadható el, mert okszerű körülmények között ebben az esetben legalább egy ilyen tartalmú, adatok közlését kérő nyilatkozatnak keletkeznie kellett volna.

Teljesen életszerűtlen és ellentétes a piac logikájával, hogy a rutinos gazdasági szereplőnek számító alperesi beavatkozó egy általa - utólag - ilyen fontosnak tartott ügyletben semmiféle írásos formát nem alkalmazott szándéka, igényei közlésére

Azt nyilvánvalóan semmi nem gátolhatta, hogy alperesi beavatkozó legalább azt rögzítse, hogy előfizetőinek változatlanul ő kíván Internet szolgáltatást nyújtani.

Alperesi beavatkozó nyilatkozatából és a perbeli adatokból kitűnően a korábbi szerződés 2001. december 5-én szűnt meg, de már ezt megelőzően egyértelművé vált, hogy az új hálózaton felperes egyedül kíván Internet szolgáltatást nyújtani.

Alperesi beavatkozó ennek ellenére - azon túl, hogy szolgáltatási szándékát nem rögzítette - jogi lépéseket sem tett a szolgáltatás nyújtását önállóan biztosító üzleti célkitűzései érvényesítése érdekében. Ez a mulasztás különösen érthetetlen azt követően, amikor - ez a 2001. október 11-i jegyzőkönyvből megállapítható - kétségtelenné vált alperesi beavatkozó szolgáltatási jogosultságának megszűnése és már körvonalazódott az előfizetők átadásának közösen kialakított menete is.

Ha a szerződés megszűnése és az előfizetők felpereshez irányítása beavatkozó szándékaival ellentétes volt, úgy alperesi beavatkozóak elérkezettnek kellett volna tekintenie az időt arra, hogy az előfizetők változatlan kiszolgálására irányuló akaratát a hatóságok előtt előterjessze. Alperesi beavatkozó azonban ezt nem tette meg.

Az az érvelés, hogy a Budapest, V. kerületben még fennálló szerződése miatt tartott felperes retorziójától, azért nem megalapozott hivatkozás, mert ezen szerződéses kapcsolat esetében sem fordult alperesi beavatkozó az illetékes versenyhatósághoz, akkor sem, amikor saját előadása szerint a magánfelek kezdeményezése révén tudomást szerzett a versenyjogi védelem lehetőségéről.

Mindezekon túl alperesi beavatkozó még az ezen perbe történő beavatkozását sem a szerződés akarata ellenére történő megszüntetésével, hanem kárigénye érvényesítésével indokolta.

Az eset összes körülményeit figyelembe véve, a bíróság úgy ítélte meg, ha alperesi beavatkozó és felperes tárgyalásai során fel is merült az alperesi beavatkozó önálló szolgáltatásának kérdése, ezt utóbb alperesi beavatkozó maga is elvetette, vagy nem kívánta érvényre juttatni.

A bíróság a meghallgatott tanúk vallomásának részletes ismertetését és értékelését nem tartja szükségesnek, mert az érdekeltséggel magyarázható, ellentétes tartalmú tanúvallomások a tényállás tisztázására nem voltak alkalmasak.

A Pp. 164. § (1)-e alapján nem felperesnek kellett bizonyítania, hogy nem volt beavatkozónak a jogviszony folytatására irányuló szándéka - nem létező tény bizonyítása eleve fogalmilag kizárt - hanem alperesnek, illetve beavatkozónak, hogy volt ilyen akarat vagy szándék beavatkozó részéről.

A kereset megalapozottsága javára értékelte - közvetve - a bíróság azon körülményt is, hogy a tárgyalások alatt felmerült alperesi beavatkozó üzletrészének eladása is.

Ez a körülmény arra utal, hogy beavatkozó nem kívánta fenntartani felperessel az üzleti kapcsolatot.

Összegezve: alperesi beavatkozónak az ügyfelei önálló kiszolgálását biztosító szerződés fenntartására, illetve meghosszabbítására irányuló szándéka hiányában felperes magatartása nem ütközött a Tpv. 21. § c) pontjába.

Mindezek alapján a bíróság a Pp. 339. § (2)-e, illetve a Tpv. 83. § (4)-e alapján eljárva a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

Az illetékre és a perköltségre vonatkozó rendelkezés a Pp. 78. § (1) bekezdésén, az 1990. évi XCIII. tv. 43. § (3)-én, a 8/2002. (III. 30.) IM számú rendelet 3. § (2) bekezdésén, illetve az alperest megillető személyes illetékmentesség tényén alapul.

Budapest, 2006. április 24.

Az ítélet 2006. június 12. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.